

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobce: **Ing. R. L.**, narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen společností ELOTOELO s. r. o.,
sídlem Kralická 1, 100 00 Praha 10,

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj**,
sídlem Velká Hradební 39/61, 400 21 Ústí nad Labem,

v řízení o žalobě proti výzvě žalovaného k podání prohlášení o majetku ze dne 7. 6. 2018,
č. j. 1621911/18/2507-80541-508195,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím zástupce domáhal zrušení „Výzvy k podání prohlášení o majetku“ vyhotovené žalovaným dne 7. 6. 2018, č. j. 1621911/18/2507-80541-508195, (dále jen „napadený úkon“), kterou byl žalobce v souladu s § 180 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“), ve věci vymáhání daní vyzván k podání prohlášení o majetku včetně majetku patřícího do společného jmění manželů ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení předmětné výzvy.
2. Primárně soud zkoumal, zda jsou naplněny veškeré zákonem předpokládané podmínky řízení a předmětný návrh žalobce je přípustný. Podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřípustný. Podle § 68 písm. e) s.ř.s. je žaloba nepřípustná, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto zákona vyloučeno. Podle § 70 písm. a) s.ř.s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími.
3. Soud se tedy musel zabývat otázkou, zda výzva k podání prohlášení o majetku je rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s. přezkoumatelným v rámci správního soudnictví. Dle § 65 s.ř.s. je rozhodnutím úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti adresáta daného úkonu. Posouzením otázky, zda úkon správního orgánu je možné považovat za rozhodnutí ve smyslu § 65 s.ř.s. se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 8. 2011, č. j. 5 Afs 37/2011-77, publikovaném ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 2454/2012, kde konstatoval: „Pro posouzení, zda rozhodnutí podléhá přezkumu ve správním soudnictví, je podstatné to, zda jím bylo v materiálním slova smyslu zasaženo do práv žalobce. Není významné to, zda je úkon správního orgánu jako rozhodnutí výslovně označen a zda má zákonem předepsanou formu či nikoliv, nýbrž ta skutečnost, že orgán veřejné moci tímto svým aktem autoritativně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

a pravomocně zasáhl do právní sféry navrhovatele, tj. tímto rozhodnutím došlo ke vzniku, změně nebo zániku oprávnění a povinností fyzické nebo právnické osoby (srov. např. usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 16/96, z další judikatury obdobně usnesení sp. zn. IV. ÚS 233/02, sv. 27, str. 337 a násl.).“ V předmětném případě není pochyb, že výzva naplňuje formální znaky rozhodnutí, neboť obsahuje všechny podstatné náležitosti, jako je výrok, odůvodnění a poučení o opravných prostředcích. Podstatné však ve smyslu výše uvedeného závěru Nejvyššího správního soudu bylo posouzení, zda předmětná výzva naplňuje i materiální znak rozhodnutí, tedy zda touto výzvou došlo ke vzniku, změně nebo zániku oprávnění a povinností žalobce. Charakterem výzev v daňovém řízení upraveném zákonem č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“), se zabýval Nejvyšší správní soud v řadě rozhodnutí. Závěry z těchto rozhodnutí je dle soudu možné aplikovat i na úkony daňových orgánů vydané dle daňového řádu. V rozsudku ze dne 16. 8. 2006, č. j. 1 Afs 10/2006-45, dospěl Nejvyšší správní soud ve vztahu k výzvě dle § 31 odst. 9 zákona o správě daní a poplatků k závěru, že tato výzva není rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s., neboť "[b]ýt taková výzva formálně nese znaky rozhodnutí, je pouze úkonem umožňujícím správci daně dle § 36 d. ř. (zákon o správě daní a poplatků – poznámka soudu) plnění povinností, k nimž je citovaným ustanovením povolán - tedy plnění jeho povinnosti mj. též zjišťovat všechny údaje týkající se příjmů daňových subjektů, majetkových poměrů a dalších skutečností rozhodných pro správné a úplné vyměření a vymáhání daně. Daňové subjekty jsou povinny při takové činnosti se správcem daně spolupracovat a zjišťované údaje poskytovat.“ Tento závěr lze vztáhnout i na daný případ, kdy správce daně předmětnou výzvou pouze zjišťoval údaje týkající se majetkových poměrů žalobce za účelem řádného vymáhání daňového nedoplatku.

4. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že v případě výzvy k podání prohlášení o majetku dle § 180 daňového řádu není naplněn materiální znak rozhodnutí ve smyslu § 65 s.ř.s., neboť samotným výrokem této výzvy nedochází k zásahu do právní sféry žalobce. Tato výzva tedy není rozhodnutím přezkoumatelným ve správním soudnictví v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.
5. Na základě výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že vzhledem k tomu, že žalobou napadená výzva není rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s., byla naplněna kompetenční výluka zakotvená v § 70 písm. a) s.ř.s.
6. Vzhledem k tomu, že soud shledal, že žalobou napadená výzva je úkonem správního orgánu, který je dle § 70 písm. a) s.ř.s. ze soudního přezkumu vyloučen, byl nucen konstatovat, že žaloba proti předmětné výzvě je podle § 68 písm. e) s.ř.s. nepřípustná, a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítl.
7. V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O soudním poplatku nebylo rozhodováno, neboť soudní poplatek dosud nebyl uhrazen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. listopadu 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu